

ÉVKÖZI II. VASÁRNAP**B év**

1-4 oldal

Olv.: 1Sám 3,3b-10.19 – 1Kor 6,13c-15a.17-20 - Jn 1,35-42

János és András meghívása

KOZMA IMRE OH ATYA SZENTMISÉJÉRŐL***Szentmise bevezetése******Minden ember
Isten személyes meghívottja!***

Kedves Testvérek! Az Egyház azok által jön létre, akik elfogadták Isten meghívását és válaszoltak az Istennek, ezekből az emberekből alakul a keresztyének, a hívők közössége. Ebben az értelemben lehet beszélni az Egyház hivatásáról is. A mai vasárnaptól az évközi vasárnapok az ember meghívását állítják a középpontba és a keresztyének küldetését.

Kérjük Isten segítségét, hogy legyen fogékony a szívünk, halljuk meg az Isten szavát és tudjuk vállalni a hivatásunkat, küldetésünket a világ megváltásáért!***Szentbeszéd***

Kedves Testvérek! Áldjuk az Istent, hiszen Istennek mindegyikünk élete fontos! Ezért mondtam a szentmise bevezetőjében, hogy minden ember Isten megszólítottja! Isten azt akarja, hogy mindegyikünk élete Isten elgondolása szerint teljessédjön ki. Legyünk boldog emberek, tudjunk örülni az életnek és tudjuk szolgálni egymás életét. Hiszen nem a magunké vagyunk, Isten azt akarja, hogy az övé legyünk és benne egymásé!

A mai vasárnaptól Jézus Krisztus életművéből mindazokat a legfontosabb mozzanatokat magunk elé idézzük az év során, amelyek fontosak Isten embermentő, megváltó tervében. Isten azért szólít meg személyesen mindegyikünket, mert az ember élete Istentől kapja a hivatását. A hivatás fogalma oly sokszor kerül elő, most a mindennapok világában ismert fogalmat próbáljuk magunk elé állítani.

Általában azzal az emberrel kapcsolatosan mondjuk azt, hogy hivatása van, aki olyan életet él, ami figyelemre méltó. Aki olyan életet él: – amit talán egyszerűen így lehetne mondani – nem magának él. Jézus Krisztus megváltó műve ezt az utat mutatja nekünk, ezt az utat jelölte ki számunkra, amikor azt mondja:

***Kövessétek példámat!
Jöjjetek utánam! Én vagyok az út!***

A mai vasárnapon ezzel a kérdéssel szembesülünk: Ha meg akarjuk menteni az életünket, akkor válaszolni kell az Istennek! Minden az által ment tönkre, azért rontottuk el az életünket, mert nem hallottuk az Isten szavát. Nem akartuk hallani az Isten szavát! Nem akartunk Istennel közös történetet! Nem akartunk az Isten elvárásaira figyelni! Úgy gondoltuk, tudjuk mi azt, hogy mi válik a javunkra! Tudjuk mi azt magunk is, hogy mi az ember útja!

Aztán ha körülnézünk, akkor kiderül, hogy ez egyáltalán nem így van. Ha csak itt Európában körülnézünk, a hazánkban körülnézünk, akkor be kell látnunk azt, hogy elvettük az utat.

Nem azon az úton járunk, amely az élet útja. Most olyan szívesen fogunk sok mindent a járványra. Szinte még egy kis felmentésre is gondol sok-sok ember, amikor kiürülnek a templomok. Csak hogy a templomok kiüresedése nem a járványveszély ideje alatt kezdődött, hanem sokkal korábban. Ezt a helyzetet is, amit itt ma magunk körül látunk, nem lehet erre fogni. Egyszerűen mintha nem válaszoltunk volna az Isten hívására!

***Mit akar az Isten?
Jézus Krisztus ezzel kezdte tanítását:
Változtassátok meg a gondolkodásotokat!
Térjete meg!***

Megújulásunk ezzel kezdődik! Hónapokkal ezelőtt többször is utaltam arra, hogy az emberré válásnak útja van! A gyerekeinknek kell eljutni az emberré válás útján odáig, hogy tudjanak válaszolni az Istennek, tudják választani az emberi életet, mert a hivatásunk az emberhez méltó életet élni! A mai vasárnapon példákat hallottunk az Ószövetségből. A kicsi gyerek példáját, aki olyan közösségben növekszik, amelyben hallgatják az Isten szavát, amely eligazít és utat mutat. Aztán lelkileg érlelődött meg, hogy eljusson oda, hogy a szó, amit hall, az Isten életre vezető szava, az ő egyéni életét megoldáshoz segítő útja.

Aztán hallottunk Jézus találkozásairól, amikor felnőtt emberekkel találkozott, Jézusról az emberek csak azt tudták, hogy itt van közöttünk, de nem tudták, ki az. Keresztelő János beszélt róla. A tanítványai kíváncsiak voltak arra, hogy ki ez, Aki megmutatja nekünk az utat, az élet útját! Megtanít bennünket arra, hogy miképpen lehet ezen az úton járni, mit jelent pontosan. Hallottuk a választ: Jöjjetek, nézzétek meg, hogy hol lakom! Nézzétek meg, hogy miképpen élek együtt az emberekkel! Ezt talán nagyon röviden így lehetne kifejezni:

***Jézussal mentek!
Vele mentek! Vele voltak!
Jézus útját ismerték meg, de még csak, mint hívást!***

Jézus pontosan ezt az igazságot állítja elénk: Vele járni az úton, az Ő életét megismerni, az Ő felhívását magunkévá tenni. Azt jelenti, hogy építsük fel ebben a világban a szeretet közösségét, amely azokból épül föl, akik válaszoltak a hívásra! Ezt a közösséget úgy hívjuk:

***Anyaszentegyház, a szeretet közössége!
Ebben azok az emberek vállalnak egymással közösséget,
akik megismerték az új élet, a megváltott élet minőségét!***

***Azt jelenti, hogy az ember nem magának él!
Jézus egész élete ebben fejeződött ki, nem magának élt,
hanem értünk emberekért!***

Jézus értünk lett Emberré! Minket szolgált, minket tanított meg az élet útjára, hogy ne magunknak éljünk, hanem egymásnak és egymásért éljünk! Ez a megoldás az ember számára, különben egymással rivalizálunk, egymással versengünk, különben egymás ellenére akarunk – az esetek többségében – boldogulni. A mai vasárnapon a kérdések kérdése ez: Van-e válaszuk? A válasz azt jelenti: vállaljuk az újjászületés útját, hogy az ember fölismeri azt:

***Isten magának teremtett bennünket
és egymásnak akar ajándékozni bennünket az Isten!***

Egymással valóban olyan közösségben legyünk, amely az életünk öröme, életünk boldogsága. Az ember önös önmagától igyekszik egyre inkább megszabadulni, egyre inkább fölsíerni azt, hogy annyi örömünk van, amennyi örömet szerzünk egymásnak. Annyira vagyunk boldogok, amennyire egymást boldoggá tudjuk tenni. Annyira élünk emberhez méltó életet, amennyire a szeretetközösséget meg tudjuk jeleníteni ebben a világban.

Karácsony tájkán szóltam erről: a világ mint fogalom azt jelenti, a világ az, amely lázad az Isten ellen. Ma már tudjuk, ennél sokkal fájdalmasabb, tragikusabb a helyzet. Ez a világ nemcsak lázad az Isten ellen, hanem harcol is ellene. Sőt, még mélyebbre süllyed, ez a világ egyáltalán nem foglalkozik az Istennel, kimarad az Isten az ember életéből, gondolkodásából.

Az apostolok, akik Jézus útján az ő követői lettek, amikor először találkoztak Jézussal, akkor megsejtették ennek az új életnek a távlatait. Ma erre kellene sokkal, de sokkal inkább gondolnunk, hogy ezzel foglalkozzunk, mert a megtért embernek, a hitre jutott embernek, a keresztény embernek – a keresztény azt jelenti, hogy krisztuskövető, Krisztus útján járó – valóban föl kell ismernie a Messiást!

Jézus megkérdezte később a tanítványai közösségétől: kinek tartanak Engem az emberek? Sok mindent válaszoltak, Péter válasza: Te vagy a Messiás! A Messiás azt jelenti, hogy Fölkent! Az a Valaki, aki Istennek a Fölkentje, aki az Istent jeleníti meg ebben a világban! Aki az Isten üzenetét hozta el erre a világra!

***Mint Isten Fia, mint Isten segít bennünket abban,
hogy új emberré legyünk, Isten fiaivá legyünk!***

Hiába Krisztus közelsége, hiába Krisztus tanításának az ismerete, hiába az ember erőfeszítése és törekvése, hogy kibontakozzon a maga önző, kicsinyes világából és igazi közösségben éljen a másik emberrel, mindig vissza-visszahúz bennünket a régi természetünk. A Krisztus közeli apostolok is föltették Jézusnak a kérdést, amikor a világon is túlmutató perspektíváról beszélt: Mester, mi lesz a jutalmunk? Visszaköszön ebben a közösségben is ez a nagyon földhözragadt kérdés. Jézus válaszol, a legszebb válasz:

Mi a jutalom? Az, hogy Hozzám tartozol!

A Messiáshoz tartozni, aki az Istent jeleníti meg ebben a világban, aki az Isten Fölkentje. Ez a Messiás, ez a Krisztus az a valaki, akihez tartozhatunk, akivel közösségünk lehet. Ez az életünk és az örömünket is szolgálja! Hozzá tartozni néha nagyon nehéz, mert igényes és elvárásai vannak velünk. A természetünknek kellene megváltottá válni, hogy a másikért élő, a másik életét szolgáló emberré legyünk, ahogyan azt Jézus megmutatta életével és példájával.

***Micsoda kitüntetés, hogy Hozzá tartozhatunk!
Van-e nagyobb öröm az ember számára, mint Hozzá tartozni
ahhoz az Emberhez, aki értem van, akinek fontos vagyok!***

***Ez az a szeretetközösség,
amit Jézus Krisztus meg akar jeleníteni ebben a világban!***

Ebben a világban bizony nem ez az életszemlélet, nem ez a gondolkodás a meghatározó, amit Krisztus tanított nekünk és mutatott meg, ami a megváltott világ élete! Hanem ebben a világban egymással harcolnak, rivalizálnak, ahol hatalomhoz akarnak jutni és uralkodni. A

zsidók is félreértették sokszor a Messiást, aki az Isten küldötte: majd e világi értelemben megoldja az életünk gondját-baját. Jézus kijózanítja őket, nem volt ez sem egyszerű!

Nekünk sem egyszerű elfogadni ezt az Istent, aki nem a világ fiaival harcol, hanem a világban olyan értékeket jelenít meg, amely értékek nélkül nem lehet emberi életet élni! Jézus a messiásképet kibontakoztatja és megmagyarázza az embereknek: Úgy vagyok közöttetek, mint Szolga! Amikor csodákat tesz és az emberek ujjonganak: *A MESSIAS!* - akkor Jézus elhallgattatja őket, ne beszéljetez erről, mert az emberek még nem nőttek fel oda, hogy értsék, mit is jelent ez az új élet! Jézus azt mondja: *EMBERFIA!* Emberfia, úgy élt köztünk, mint egy az emberek közül, de olyan Ember, aki szolgálja a másikat.

Jézus a kereszten életét adta értünk, meg is halt értünk, akkor halljuk: Isten Jézust a kereszten Úrrá és Messiássá tette! Ebben a világban a Messiás, a Felkent az, aki életét elajándékozza a másik ember javára, a másik ember örömére, a másik ember boldogulására!

***Jézus Krisztus ma ezzel a programmal áll elénk
és nekünk élni kellene ezzel a lehetőséggel!
Isten erre szólít fel külön-külön mindegyikünket!
Ezt akarja tudatosítani bennünk,
hogy az emberi életnek ez a hivatása!
Isten segítsen bennünket,
hogy a hivatásunkat ne csak megismerjük,
hanem teljesíteni is tudjuk!***

+ A M E N +

Imaszándék a Mi Atyánkhoz

Kedves Testvérek! Ezt a szentmisét azért ajánlottuk fel, hogy Anyaszentegyházunk a megtért emberek közössége tudjon lenni! Isten egyeseket hív fel a megtérésre, nem közösségeket! A megtért emberek közül álló közösségek az Isten tanúi! Kérjük a Jóisten kegyelmét külön-külön minden egyes ember számára, hogy aztán a megtért emberek hite, elkötelezettsége, áldozatkészsége tanúságtévő Egyházzá avasson bennünket!

Mi Atyánk...

Könyörögjünk

Istenünk, áraszd szívünkbe szereteted Szentlelkét, hogy minket, akiket egyazon mennyei Kenyérrel tápláltál, egyazon szeretet kapcsoljon össze Krisztus, a mi Urunk által. ***Amen***

Szentmise befejezése

Kedves Testvérek! Isten áldása segítsen bennünket, hogy az Úr útján tudjunk járni, mint olyan emberek, akik válaszoltak az Istennek és egymásra is találtunk ebben a válaszban! Ez a lényeg! Ne feledkezzünk meg arról, hogy ***holnap Árpád-házi Szent Margit ünnepe van!*** Egyik nagy szentünk, aki odaajándékozta az egész életét nemzetünk megújulására! A második országalapítás gondja-baja közepette fordult ő az ég felé és nemzetünket szolgálta!